

شهرنشینی

در عصر

تغییرات آب و هوا

تألف

پیتر کالمرپ

ترجمه

سید حسین بحرینی

استاد دانشگاه تهران

معین همتی - پیمان مهرنژاد بورا

شماره انتشار ۳۶۳۶

شماره مسلسل ۷۴۵۹

انتشارات دانشگاه تهران

Peter, Calthorope

سرشناسه : کالتورپ، پیتر،
عنوان و نام پدیدآور : شهرنشینی در عصر تغییرات آب و هوا
مشخصات نشر : تهران: دانشگاه تهران، مؤسسه انتشارات، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری : ۲۳۲ ص: مصور (رنگی).
فروست : دانشگاه تهران: شماره انتشار ۳۶۳۶.
شابک : 978-964-03-6775-9
وضع فهرست‌نویسی : فیپای مختصر
راشت : فهرست‌نویسی کامل این اثر در نشانی: [http:// opac. nlai. ir](http://opac.nlai.ir) قابل دسترسی است.
یادداشت : کتابنامه به‌صورت زیرنویس.
شناسه افزوده : بحرینی، حسین، ۱۳۲۱-
شناسه افزوده : همتی، معین.
شناسه افزوده : مهرنژاد، پورا، پیمان.
شناسه افزوده : دانشگاه تهران - مؤسسه انتشارات
شماره کتابشناسی ملی : ۸۴۴۴

این کتاب مشمول قانون حمایت از حقوق مؤلفان، مصنفان و هنرمندان است. تکثیر کتاب به هر روش اعم از فتوکپی، ریسوگرافی، تهیه فایل‌های pdf، لوح فشرده، بازنویسی در وبلاگ‌ها، سایت‌ها، مجله‌ها و کتاب، بدون اجازه کتبی ناشر مجاز نیست و موجب پیگرد قانونی می‌شود.

ISBN: 978-964-03-6775-9

9 789640 367759

عنوان: شهرنشینی در عصر تغییرات آب‌وهوا

تألیف: پیتر کالتورپ

ترجمه: دکتر سیدحسین بحرینی - معین همتی - پیمان مهرنژاد پورا

نوبت چاپ: اول

تاریخ انتشار: ۱۳۹۴

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران

چاپ و صحافی: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران

«مسئولیت صحت مطالب کتاب با مترجمان است»

«کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است»

بها: ۲۰۰۰۰۰ ریال

خیابان کارگر شمالی - خیابان شهید فرشی مقدم - مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران

پست الکترونیک: press@ut.ac.ir - تارنما: [http:// press. ut. ac. ir](http://press.ut.ac.ir)

پخش و فروش: تلفکس ۸۸۳۳۸۷۱۲

فهرست

مقدمه مترجمان	و
سیاسگزاری:	ط
مقدمه	۱
فصل اول: شهرنشینی و تغییرات آب و هوا	۹
فصل دوم: تجارب پنجاه سال گذشته	۴۱
فصل سوم: بهاری یک آینده شهری سبز	۵۵
فصل چهارم: طراحی برای شهرنشینی	۸۳
فصل پنجم: ردپای بوم ساختن شهری	۹۹
فصل ششم: شبکه شهری	۱۱۵
فصل هفتم: تجربه کالیفرنیا	۱۳۵
فصل هشتم: چهار سناریوی آینده آمریکایی	۱۵۳
فصل نهم: آینده پایدار	۱۶۹
مراجع و یادداشت‌ها:	۱۷۹
پیوست:	۱۹۱
واژه نامه:	۱۹۹
فهرست موضوعی	۲۰۹

بدون هیچ تردیدی بزرگترین چالش مقابل ساکنان کره زمین به‌طور کلی و برنامه‌ریزان و طراحان شهری به‌طور خاص در دهه‌های اخیر و به‌طور مسلم تا آینده‌ای نامعلوم مسئله محیط زیست و به‌طور مسئله مهم و حیاتی تغییرات آب و هوا است. بنا بر یک سناریوی بدبینانه این تغییرات تا آن حد جدی و غیر قابل کنترل می‌شود که زندگی بر روی این کره خاکی را در آینده‌ای نه چندان دور چنان مورد تهدید قرار خواهد داد که حیات تمامی موجودات زنده کنونی را به نابودی خواهد کشاند. ولی در یک سناریوی خوشبینانه تغییرات بالا در عین جدی بودن، قابل کنترل و مهارند. نقش برنامه‌ریزان و طراحان شهری در این زمینه به ویژه در کشورهای در حال توسعه نظیر ایران فوق‌العاده تعیین‌کننده است.

روند شهرنشینی روزبه‌روز شتابی بیشتر به خود می‌گیرد. حال سؤال اینست که شهرنشینی آینده باید از چه الگویی تبعیت کند تا بقاء و پایداری حیات را برای تمامی موجودات زنده از جمله انسان فراهم سازد. راهکارهای گوناگونی برای مقابله با مسئله بالا قابل تصور است ولی آنچه می‌توان به عنوان یک راه حل اساسی بستر مناسب برای هرگونه اقدام موثری را در این زمینه مطرح سازد، تحقق یک شکل منطقی پایدار است. بر همین اساس تاکید بر این نکته ضروری است که پاسخگویی به تغییرات آب و هوا و چالش انرژی بدون یک شکل شهرنشینی پایدار امکان‌پذیر نخواهد بود.

تجارب پنجاه سال گذشته در تمامی جوامع بشری از جمله کشور ایران، حاکی از تغییرات اساسی در شهرها و شیوه‌های زندگی در آنها است. در طول این چند دهه ساختار اجتماعی و کالبدی زندگی در شهرها به‌طور کلی تغییر یافته است. بازتاب این تغییرات را می‌توان در زندگی تمامی اقشار جامعه در همه جای دنیا، از یکطرف در کشورهای توسعه یافته (نظیر ایالات متحده) و از طرف دیگر در کشورهای در حال توسعه نظیر ایران، ملاحظه کرد. در چنین شرایطی آیا می‌توان یک آینده شهری سبز یا پایدار را انتظار داشت؟ جواب این سؤال به شرطی می‌تواند مثبت باشد که در مقابله با تغییرات آب و هوا علت و معلول را باهم مورد توجه قرار داد و این موضوعی است که برای برنامه‌ریزان و طراحان شهری از اهمیت خاصی برخوردار است.

حال باید دید برنامه‌ریزی و طراحی شهری چه نقشی در این زمینه می‌تواند به عهده بگیرد. به‌طور خلاصه به جای تبعیت از فلسفه مدرنیستی، استانداردگرایی و انبوه‌سازی باید مجموعه‌ای از اصول و قواعد نشأت گرفته از بوم‌شناسی که تنوع، صرفه‌جویی در استفاده از منابع، حفاظت از محیط زیست و توجه به مقیاس انسانی را اساس کار خود قرار دهد باید به‌عنوان دستور کار طراحان و برنامه‌ریزان شهری قرار گیرد. براین اساس مکان‌هایی با کاربری‌های مختلط، به جای الگوی قدیمی مناطق تک کاربری، محله‌ها به جای منطقه‌بندی‌های بی‌خاصیت، مراکز محلی به جای مراکز خرید تک

عملکردی و مراکز شهری به جای پارک‌های اداری و مراکز بزرگ خرید (نظیر هایپرهای) ایجاد خواهد شد. این اصول و قواعد جدید طراحی و ردپای بوم شناختی اقدامات مربوط باید چارچوب جدید طراحی و برنامه‌ریزی شهری را تشکیل دهد.

مطالب این کتاب برای شرایط کنونی شهرهای ما و آینده بحرانی آنها حائز اهمیت حیاتی بوده و از حساسیت بسیار بالایی برخوردار است. بنابراین تمامی نکات کلیدی کتاب باید جزء لاینفک برنامه‌ریزی‌ها و طراحی‌های شهری در کلیه مقیاس‌ها قرار گیرد.

بهار ۱۳۹۴

مترجمان

www.ketab.ir

در این کتاب، من سعی نموده‌ام را به‌طور کلی، از طریق کیفیت
و نه کمیت، تنوع و نه اندازه، اهداف فعالیت و نه تراکم و
ارتباط و نه صرف موقعیت مکانی، آخرف می‌کنم.

من هنوز، به چیزی که باکی فولر^۱، مهندس و مخترع آوانگارد^۲ در دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ مطرح کرد، علاقه‌مند هستم. اختراع او فقط گنبدهای ژئودزیک^۳، خانه‌های دیماکسیون^۴ یا خودروهای سه‌چرخ^۵ نبود، بلکه ایده اساسی و بنیادی تفکر او طراحی سیستم جامع بود. مدت‌ها پیش از اینکه تصویرهای ماهواره‌ای از زمین را ببینیم، باکی راجع به زمین شبه سفینه فضایی^۶ صحبت کرده بود (یک استعاره مهندسی برای الگوی نهایی بوم‌شناختی)؛ استعاره او پیچیده بود و بسیاری از موارد را به‌صورت ضمنی بیان می‌کرد؛ که همگی ما نسبت به غیرقابل تقسیم بودن و مرتبط بودن اجزاء با یکدیگر در سیاره و اداره آن دارای مسئولیت هستیم، ما تحت رحمت و عفو زمین قرار نداریم بلکه جایی بین خلبان و مهماندار را اشغال کرده‌ایم، اکنون هر چه تغییرات آب و هوا بیشتر ما را تحت تأثیر قرار می‌دهد این استعاره الزامی‌تر، چالش‌برانگیزتر و مهم‌تر می‌شود.

در دوره باکی، ما رابطه^۷ سرنده‌ای با مهندسی داشتیم: کارایی، تولید انبوه، استانداردسازی و خصوصی‌سازی مفاهیم و موضوعات این دوره بودند؛ جایی که نینوی در این دوره به‌صورت مکانیکی و علت و معلولی بود و هیچ حلقه بازخورد، عدم قطعیت و محیط زیستی مطرح نبود. درواقع نیوی از جهان (کمونیست‌ها) بر این باور بودند که می‌توانند ساختار اجتماعی و اقتصادی جهان و همچنین صنعت آن را مهندسی و سرپرستی کنند. نیوی دیگر از جهان شاید با جهان‌بینی مذهبی و فروتنی به خدا اعتقاد داشتند و بر این باور بودند که ما قادر به کنترل^۸ سیستم (مفهوم دست‌نمائی بازار آدام اسمیت^۹)، به‌این‌حال، پس از جنگ جهانی دوم، به مهندسان اجازه داده شد تا مدیران سیستم‌ها به‌سازی تولید، تولید انبوه همه‌چیز از مسکن و توستر تا گوجه‌فرنگی را انجام دهند و متخصصان نیز مأمور ساخت لایبرنت‌های^{۱۰} بزرگ از سیلوهای سازمانی^{۱۱} شدند.

اما باکی مهندسی متفاوت بود؛ وی می‌خواست از کمترین امکانات و ابزارهای بیشترین استفاده را بکند^{۱۲}. او با این عقیده که همه‌چیز به هم متصل و مرتبط هستند، ما را تحت تأثیر قرارداد. به باور او، هیچ چیز بی‌غایده و باطل نیست و همچنین هر چه، ما یک سیستم را یکپارچه‌تر کنیم بر پایداری آن افزوده می‌شود. شاید مهم‌ترین موضوع برای نیوی، خوش‌بینی او بود که ما می‌توانیم راهکارهای بوم‌شناختی^{۱۱} طراحی کنیم که فناوری بتواند به کمک ما بیاید و نیز می‌توانیم بلند پروازانه فکر کنیم و برای هرکسی زمینی شبیه سفینه فضایی بسازیم. برخی از این ایده‌ها، اکنون ایده‌های کلیشه‌ای رایج هستند و این موضوعی جالب است. باکی در اواخر عمر خود، کاری را شروع کرد که آن را بازی جهانی^{۱۲} نامید، این بازی جهانی، تلاشی بود برای

1. Bucky Fuller
2. Iconoclastic
3. Geodesic domes
4. Dymaxion
5. Crazy three-wheeled cars
6. Spaceship earth
7. Adam Smith
8. Labyrinths
9. Institutional silos
10. Do more with less
11. Ecology
12. World Game

درگیر کردن بسیاری از حرفه‌مندان و تصمیم‌سازان در چالش طراحی یک سیستم جهانی برای غذا، آب و انرژی. درواقع، چالش مطرح‌شده، امروزه همان مواجه شدن ما با تغییرات آب و هوا است.

به پیروی از راهنمایی‌های او، در دهه ۱۹۶۰، تعداد زیادی گنبد‌های مشبک ساختم و با این عمل، تفاوت میان واقعیت و نشانه را دریافتم. در دهه بعد، به دنبال طراحی ساختمان‌های منفعل خورشیدی^۱ رفتم (درواقع، انجام کار بیشتر با کمترین امکانات). همان چیزی که سیم ون در راین^۲ آن را جوامع محلی پایدار نامید (اولین قدم در طراحی کل سیستم در سطح محله). این روش، به توسعه حمل‌ونقل محور^۳ و نوشهرگرایی^۴ در دهه ۱۹۹۰ و درنهایت به مفهوم شهرهای منطقه‌ای^۵ تکامل یافت. هر مرحله مبتنی بر تفکر قبلی ساخته‌شده و دامنه و اثرش را گسترش داد.

در مرور مفاهیم انرژی و تغییرات آب و هوا که امروزه با آنها مواجه هستیم، هر یک از مراحل بالا فرصت‌هایی را فراهم کردند که در مقیاس‌های کمی قابل‌دسترس نبودند. اگرچه ساختمان‌های کارآمد و پاسخگو در برابر اقلیم^۶، مهم هستند اما بسیاری از فرصت‌های در مقیاس جامعه محلی را از دست می‌دهند. اگرچه هر جامعه محلی انفرادی^۷ قادر به ارائه گزینه‌های بیشتری برای طراحی کل سیستم هستند، اما نمی‌توانند جایگزین‌های قوی ارائه دهند و نیز نمی‌توانند راهبردهای کلانی را برای حفاظت زمین‌های کشاورزی و زیستگاه‌های تجدید حیات اقتصادی^۸ وضع کنند. اما طرفداران توسعه حمل‌ونقل-محور، چارچوب منطقه‌ای حمل‌ونقل و توسعه هوشمند را مطرح کردند که این در واقع تنها یک جنبه از راهبردهای موردنیاز برای شکل‌دهی به رشد منطقه‌ای سالم^۹ است. در طول چندین دهه، متوجه شده‌ام که بسیاری از جنبه‌ها به یکدیگر وابسته‌اند و تنها طراحی کل سیستم به صورت یکپارچه می‌تواند راه‌های مختلف مورد نیاز برای مقابله با تغییرات آب و هوا را به ما عرضه کند. امیدوارم این کتاب خلاصه‌ای از تمامی این درس‌ها و ابزارهای ترسیم این‌ها، تفاوت و معیاری برای مقابله با تغییرات آب و هوا باشد.

خواه ناخواه، جهان آینده‌ای شهری خواهد داشت. جمعیت شهری جهان از سال ۱۹۵۰ بیش از چهار برابر شده است، بیش از نیمی از جمعیت جهان برای نخستین بار، در شهرها زندگی می‌کنند و این روند رو به رشد است. اکنون سؤال حیاتی این است که چه نوع شهرنشینی در آینده مرسوم خواهد بود؟ جواب این سؤال علاوه بر تعریف طبیعت فیزیکی جوامع محلی، ردپای محیط زیستی ما را مشخص می‌کند و همچنین فرصت‌های اجتماعی را فراهم می‌آورد و آینده اقتصادی ما را تضمین

1. Passive solar buildings
2. Sim Van Der Ryn
3. Transit-oriented development
4. New Urbanism
5. Regional cities
6. Climate responsive
7. Individual communities
8. Economic revitalization
9. Healthy regional growth

می‌کند. با این حال، شهرنشینی از راه‌حل‌های پیشنهادی برای تغییرات آب و هوا، رشد شغلی و دغدغه‌های محیط زیستی نادیده گرفته می‌شود و جزء راه‌حل‌های سبز به‌شمار نمی‌آید.

در این کتاب، شهرنشینی را به‌طور گسترده، باکیفیت نه با کمیت، با شدت فعالیت و نه با تراکم، با ارتباط و نه تنها با مکان تعریف می‌کنم. شهرنشینی همواره از مکان‌هایی تشکیل می‌شود که دارای کاربری مختلط، پیاده‌مدار^۱، دارای مقیاس انسانی^۲ و تنوع جمعیتی باشند. همچنین در این مکان‌ها بین حمل‌ونقل عمومی^۳ و خودرو تعادل برقرار بوده و تاریخ محلی تقویت می‌شود. این مکان‌ها سازگارند و از یک زندگی عمومی غنی پشتیبانی می‌کنند. شهرنشینی می‌تواند در انواع متفاوتی از شکل، مقیاس، مکان و تراکم نمود پیدا کند. بر اساس این تعریف بسیاری از روستاهای سنتی^۴، حومه‌های قابل تردد با تراموا^۵، شهرک‌های روستایی^۶ و شهرهای تاریخی^۷، "شهری" به حساب می‌آیند. شهرنشینی غالباً به چیزی فراتر از مراکز شهری ما دلالت دارد.

اگرچه شهرنشینی از نظر جغرافیایی، فرهنگی، اقتصادی معانی متفاوتی دارد، اما شهرنشینی سنتی، همیشه بیانگر سرزندگی^۸، پیچیدگی^۹ و صمیمیتی^{۱۰} است که در طول چندین قرن، بهترین شهرهای ما را تعریف کرده‌اند. با این تعریف، حومه‌ها در صورت داشتن قابلیت پیاده‌روی و کاربری مختلط می‌توانند "شهری" تلقی شوند، شهرها نیز می‌توانند عکس این قضیه عمل کنند. (کافی است از محله نوسازی شده شهر مرکزی بپرسید) شهرنشینی سنتی، تنها، مکان شهر مرکزی، محله تاریخی، یک مرکز شهر^{۱۱} یا مرحله‌ای که از آن گذر کردیم نیست بلکه سکوی تحولی است برای بسیاری از نیازهایمان و اکنون در این برهه از تاریخ، شهرنشینی سنتی اساس شکل‌دهی به یک آینده پایدار محسوب می‌شود.

راهکارهای مقابله با تغییرات آب‌وهوا و چالش انرژی، همیشه حومه را در مقابل مرکز شهر قرار نمی‌دهد، بلکه نیازمند یکپارچگی و هماهنگی این دو برای رسیدن به یک شکل منطقه‌ای پایدار است. این کتاب، یک گزینه در مورد مشکلات حومه‌ها و یا اهمیت شهرها نیست. بلکه به دنبال ایجاد تحول و تبدیل این دو مفهوم به یک شکل یکپارچه و پیدایش رابطه‌ای کامل میان این دو است.

1. Walkable
2. Human scaled
3. Transit
4. Traditional villages
5. Streetcar suburbs
6. Country town
7. Historic cities
8. Vitality
9. Complexity
10. Intimacy
11. Downtown

در حقیقت، شهرها (در مقایسه با سایر توسعه‌ها) پایدارتر هستند. آنها بر اساس سرانه، زمین کمتری را استفاده می‌کنند و نیاز به سفر با خودرو و مصرف انرژی کمتری دارند و موجب تولید کربن کمتری می‌شوند. اما این موضوع، ممکن است، راهبردهای پیچیده و چندلایه شهری و منطقه‌ای که نقش مهمی در آینده ما دارند را بسیار ساده جلوه دهد و مفهوم آن را از بین ببرد. اکنون، بیش از جوامع محلی پایدار مستقل^۱ یا حتی شهرهای سبز، به مناطق پایدار یعنی مکان‌هایی که به‌طور دقیق طیف گسترده‌ای از فناوری، الگوهای سکونت و سبک زندگی را با هم ترکیب کنند، نیاز داریم. فقط یک برنامه منطقه‌ای می‌تواند چارچوبی را برای جوامع محلی با مقیاس و شدت تراکم متفاوت و نیز گزینه‌های متنوعی از حمل‌ونقل را پیشنهاد دهد که به‌طور قابل‌توجهی وابستگی به خودرو را کاهش داده و علاوه بر آن چارچوبی را برای سیستم‌های محیط زیستی و فناوری‌های سبز کارا در مقیاس بزرگ و کوچک ارائه دهد. طراحی کل سیستم، در مقیاس منطقه بهترین کارایی را دارد.

متأسفانه در نیم‌قرن گذشته، شهرنشینی به‌گونه‌ای که تعریف شد رو به افول بوده است. شهرها و شهرک‌های ما کربن زیادی تولید کرده‌اند و در مدت کوتاهی مناطقی شهری ما مملو از کربن شده‌اند. سوخت‌های فسیلی برای شهرها همانند یک رژیم غذایی پر از قند و نشاسته برای بدن است (این رژیم در انسان، سبب افزایش دور کمر می‌شود درحالی‌که قدرت یا انعطاف‌پذیری را هرگز تقویت نمی‌کند). ه‌حله‌های شهری همانند رژیم غذایی سالم هستند. این واحدها، مکان‌ها و تاریخ محلی منحصر به فردی را می‌سازند، از مواد طبیعی استفاده می‌کنند و بی‌آنها را با هم ترکیب می‌کنند، مایل به استفاده از منابع محلی‌اند و درنهایت از نظر رژیمی، لاغر می‌باشند. حومه‌های شهرها هم مملوایی پس از جنگ، همانند فست‌فودها هستند، تاریخ و حس مکان آنها با تولید انبوه نمود پیدا کرده و عناصر تشکیل‌دهنده آنها توسط چند کالای اساسی تحت نفوذ عمده قرار گرفتند. مخارج این حومه‌ها نیز بسیار زیاد بوده و زیرساخت‌های آنها بیشتر به حمایت از ساختن می‌شوند. همچنین، در مدت زمان طولانی، ردپای بوم‌شناختی شهری ما (اندازه فیزیکی آن و تقاضاها برای منابع) به‌صورت ناپایداری گسترش یافته است.

این کتاب به عنوان یک راه حل، حالت های زیر را مطرح می کند:

نخست اینکه، شهرنشینی (توسعه پیاده مدار و فشرده) در صورت اصلاح سرمایه گذاری زیرساخت ها، ساختار اقتصادی، استانداردهای منطقه بندی و سیاست های عمومی، به صورت طبیعی رشد خواهد کرد. دوم اینکه، چنین شهرنشینی هنگامی که با فناوری های ساده حفاظت از منابع ترکیب شود می تواند تأثیر ژرفی در کاهش تولید کربن و تقاضای انرژی داشته باشد. سوم اینکه این شهرنشینی نسبت به استفاده از فناوری های تجدیدپذیر، برای تغییرات آب و هوا مقرون به صرفه تر است و در نهایت اینکه، بسیاری از مزایای اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی شهرنشینی جنبه های مطلوبیت و مقرون به صرفه بودن آن را افزایش می دهد. به طور خلاصه شهرنشینی، اساس آینده ای با کربن کمتر بوده و کم هزینه ترین گزینه پیش روی ما است.

این کتاب، به طور مشخص بر فرصت ها و چالش های مرتبط با تغییرات آب و هوایی ایالات متحده آمریکا تمرکز دارد. از سال ۱۸۵۰، ایالات متحده آمریکا نزدیک به ۳۰ درصد از کل کربن دنیا را تولید کرده است (بیشتر از هر کشوری در جهان و نیز بیشتر از کل اتحادیه اروپا). ما سهم استانداردهای عمده ای از تولید کربن در جهان را داریم و به همین دلیل نسبت به رهبری و تغییر این روند تعهد ویژه ای خواهیم داشت. علاوه بر این، راهکار آمریکا، بیانگر آینده ای خواهد بود که به رفاه حال طبقه متوسط مرتبط است و نیز به عنوان مدلی از آینده پایدار به حساب می آید که توسعه اقتصادی و نیز صرفه جویی محیط زیستی را پشتیبانی می کند.

در بسیاری از موارد ما این چالش را تنها در چارچوب اصطلاحات فنی در حیطه کارایی صنعتی، منابع جدید تولید نیرو و یا فناوری های سبز می بینیم. من می خواهم آینده ای را مجسم کنم که تغییرات آب و هوا و انرژی را از منظر و دیدگاه سبک زندگی، کاربری زمین، شهرنشینی و مهم تر از همه، طراحی منطقه مادر شهری می بیند.

اما فقط تهدید تغییرات آب و هوا یا تخلیه منابع انرژی نیست که به طور چشم گیری تغییر سنده الگوی سکونت ما هستند، بلکه این فشار از جنبه های متعدد دیگری نیز وارد می شود، نظیر: محدودیت زمین های غنی از نظر محیط زیستی و آب سالم در سرتاسر کشور احساس می شود، تغییر در اندازه خانواده و نیروی کار، ساختار اجتماعی ما را تغییر داده اند. مسائل سلامت فردی و محیط زیستی در حال افزایش است. هزینه های سرمایه و زمان، سبب بازنگری در سرمایه گذاری شده و جستجو برای هویت، جامعه محلی و حس مکان، زندگی بسیاری از مردم را تحت تأثیر قرار داده است. عقیده من این است که آینده ای که به تمامی این فشارها پاسخ بدهد، می تواند به نحو احسن به بحران تغییرات آب و هوا نیز بپردازد.

درواقع، نمی توان با این طیف بزرگ چالش های محیط زیستی، اجتماعی و اقتصادی به صورت انفرادی و تک بعدی مقابله نمود. من همواره نسبت به راهکارهای تک بعدی حل این چالش ها بدگمان بوده ام (صرف نظر از میزان ارزش آنها)، زیرا در

بیشتر موارد، این راه‌حل‌ها نسبت به نتایج غیرمنتظره و مزایای قطعی، بی‌تفاوت می‌باشند. اثرات شهرنشینی فراتر از صرف تولید کربن است و این ادعا دلیلی است بر اینکه شهرنشینی می‌تواند راهکار قدرتمندی برای چالش تغییرات آب و هوا باشد. (شهرنشینی تحت تأثیر بسیاری از نیازهای دیگر به جلو رانده می‌شود). علاوه بر این، شهرنشینی نتایج کیفی بیشتری را شامل می‌شود که با سرمایه اجتماعی^۱، عدالت اقتصادی^۲ و کیفیت زندگی^۳ مرتبط است. شاید، بیشترین کمک این کتاب، کمی کردن بسیاری از مزایای همکاری‌هایی است که سبب کاهش تولید کربن در یک شکل شهری پایدارتر می‌گردد.

این کتاب، به‌منظور شناسایی مقیاس و نوع تغییراتی را که تجربه کرده‌ایم، ۵۰ سال گذشته را مورد بررسی قرار می‌دهد و سپس ۵۰ سال آینده را طیفی از سناریوهایی می‌بیند که آینده محیط زیستی و شهری ما را مشخص می‌سازند و دامنه وسیعی از اندازه‌ها و استانداردها برای گزینه‌های پیشنهادی آینده که نتایجی فراتر از صرف تولید گاز گلخانه‌ای، نتایج اقتصادی، اجتماعی و محیط زیست دارد را مطرح می‌سازد. در نتیجه این مقایسه، چشم‌اندازی برای آینده شهری ما مطرح می‌شود که فلسفه جدید طراحی و پارادایم توسعه را به وجود می‌آورد. در نهایت، اقدامی که برای کالیفرنیا به‌منظور کاهش سیستمیک تولید گاز گلخانه‌ای از سال ۲۰۵۰ است کاربری زمین، استانداردهای صنعتی و نوآوری‌های فناورانه انجام‌شده است در این کتاب مطرح می‌شود (پروژه چشم‌انداز کالیفرنیا).

بحران بزرگ ۲۰۰۸ و بحران مالی آن بیش از یک بحران مؤسسات اعتباری و سیاست‌های بانکی بوده است. این بحران نمایانگر واقعیت عمیق‌تری بود؛ به این معنا که، نشان داد بسیاری از جوامع محلی و سبک زندگی ما ناپایدارند. (یعنی تا حد زیادی وابسته به خودرو بوده، تراکم کاربری بالایی دارند، بسیار جدا افتاده و در نهایت، برای خرید و بهره‌برداری بسیار گراند). الگوهای توسعه ما همانند ساختار اقتصادی که تضمین‌کننده آن است سمی می‌باشند. به بیانی ساده، الگوهای کاربری زمین ما همانند گذشته، به نحوی ناپایدار و جدا از نیازهای اساسی محیط زندگی اجتماعی و اقتصادی باقی مانده‌اند.